

Прокуророві смт Гусятин і району

Лисенко Людмили Тимофіївни
(07.01.1972 р.н.)

Паспорт: НЮ329426 від 04.03.2014 р.

Адреса: смт Гусятин, вул. Миру,
буд. 31

Т. +380666036210

Заява

Прошу притягнути до кримінальної відповідальності:

1) голову житлово-побутової комісії Л.П. Чубей; заступника Гусятинської селищної ради В.М. Янцевича; секретаря виконкому Гусятинської селищної ради О.Н. Охоту; землевпорядника Гусятинської селищної ради Л.П. Чайку; секретаря Гусятинської селищної ради В.С. Перешлюгу; представника громадськості селища Гусятин Л.М. Мацієвську – згідно з частиною другою статті 366 Кримінального кодексу України;

2) сусідів Барана Михайла Антиновича та Квасніцьку Н. згідно з частиною першою ст. 384 Кримінального кодексу України;

3) матір Хомету Марію Василівну згідно з частиною другою ст. 384 Кримінального кодексу України.

Прошу розглянути дії цих та інших, невідомих мені осіб на наявність злочинів, спрямованих на причинення нам з сином моральної шкоди та матеріальних збитків; розслідувати інші обставини, про які мені може бути нічого не відомо, але вони мають відношення, а, можливо, шкідливий вплив на наше з сином життя.

Мати, Хомета М.В., неодноразово, в присутності працівників міліції заявляла про те, що їй відомі факти про злочини, скоєні мною, факти моєї аморальної поведінки. Мати стверджувала, що я за це повинна була сидіти в тюрмі. Прошу в'яснити, які мої злочини приховує, за словами самої Марії Василівни, моя мати. Прошу змусити її представити докази і вказати джерело цієї інформації.

Користуючись тим, що я загружена різною роботою, Хомета Марія Василівна, продовжує зводити наклепи, старається забрати час, додатково спричинити нові збитки і шкоду мені і синові.

По черговому, я схильна думати, що завчасно спланованому наклепу – заяві в адміністрацію смт Гусятин – було проведено, я рахую, два незаконних огляди будинку і не тільки. Перший раз – 09.07.2015 р. На бесіду зі мною додому прийшли О.Н. Охота і В.М. Янцевич (записи розмови зберігаю). Також «оглядали» умови проживання. Другий раз – 23.07.2015 року: «оглядалися» умови проживання і навіть давалися «рекомендації» по розташуванню речей у кімнаті.

Заява матері в адміністрацію була написана невдовзі після розміщення акту в Інтернеті для відкритого перегляду.

О.Н. Охота неодноразово заявляла, що я її «шантажую» актом обстеження від 17.06.2010 р. Прошу в'яснити, що вона мала на увазі, висловлюючи таку думку. Я не зрозуміла, як я могла «шантажувати» і які цілі переслідувати.

Я рахую, що люди, які вчинили злочин проти мене і мого сина, при допомозі моєї матері, продовжують організовувати наклепи, стараються придумати мені звинувачення, погрожують, спричинюючи нам нову шкоду.

Прошу для в'яснення обставин використовувати документи та матеріали, які розташовані на моїх сторінках в соцмережах за електронними адресами:

<https://www.facebook.com/LTL72>

<http://vk.com/barhatets>

За ініціативою Хомети Марії Василівни документарно закріплена інформація, яка не тільки не відповідає дійсності, а є злочинною, про те, що я в 2001 році залишила на неї дитину, проживаю та працюю в Нижньовартовську і не надаю матері ніякої допомоги. Марія Василівна зазначила, що забезпеченням і доглядом за онуком на протязі всього часу з 2001 р. займається тільки вона. Брехня була закріплена актом обстеження від 17.06.2010 року адміністрації смт Гусятин.

Важливо, що 01.06.2009 року в Нижньовартовську було винесено судові рішення про визнання нас сином непридбавшими права користування житловим приміщенням, що знаходилося, на той час, у муніципальній власності. В процесі 01.06.2009 року – в День захисту дітей – стороною позивача (для позбавлення мене і сина права на житло та можливості його отримання) було заявлено затвердження (яке не відповідає дійсності, має наклепницький характер щодо мене), аналогічне тому, яке закріплено в акті від 17.06.2010 р., оформленому Хометой М. В.

Таким чином, спочатку колишніми родичами, зокрема, чоловіком Лисенко Віктором Михайловичем, в суді було висловлено звинувачення в тому, що я погана мати і залишила сина на своїх батьків ще в 2001 році. Для того, щоб безкарно позбутися мене і сина, колишній чоловік і його родичі неодноразово висловлювали у суді неправдиві твердження, наклеп.

Надані суду документи, копії яких я бачила, говорили про здійснення незаконних дій з документами (наприклад, умисна втрата і вироблення нових документів, у яких відсутня певна інформація).

При підписуванні документів колишніми родичами застосовувалися різні підписи, що відрізняються від паспортних (неодноразово по-різному підписувалася моя мати. «Чистий» паспорт – без штампа про розлучення – мати виробляла братові після його першого розлучення з дружиною Галиною. Тому, я схильна думати, що мій брат «консультував» мого колишнього чоловіка з питань розлучення. Для цієї процедури, після смерті мого батька настав сприятливий час).

Згодом, акт, оформлений Хометой Марією Василівною, став підтвердженням висловленого Лисенко Віктором Михайловичем і його родичами наклепу, в результаті якого завдано величезної матеріальної шкоди та морального збитку мені і сину, Лисенко Максиму Вікторовичу. На підставі вищевказаного акту була оформлена Довідка Гусятинської селищної ради про встановлення факту проживання мого сина Лисенко Максима Вікторовича в Гусятині. В довідці не зазначена в повному обсязі та інформація, яка закріплюється актом обстеження від 17.06.2010 року. Таким чином, під прикриттям однієї дії, відбувається абсолютно інша. Причому ініціатор – людина, від якої цього не можна чекати – рідна мати. Тим більше, не можна було цього очікувати після тієї величезної допомоги, яку я надавала батькам. Відклавши своє життя на потім, я, в першу чергу, старалася якомога швидше створити гідні та комфортні умови проживання для батьків. І не тому, що тут довгий час знаходився син, а тому, що батьки літні. Я вважала, що залишок свого життя вони повинні провести в комфортних умовах і намагалася все для цього зробити. Тим більше – старість, хвороби, лікарі все це переживати в тих умовах, які були в батьківському домі до мого втручання було б соромно. До приведення садиби в порядок мені й так було соромно. У мене вийшло зробити те, що в інших сім'ях робили для дітей батьки, і надати будинку та двору більш-менш стерпний вигляд.

Тепер ще раз повернуся до оформленого акта адміністрації смт Гусятин від 17.06.2010 та довідки, оформленої на підставі цього акта (зазначені документи розміщені в альбомі «Тяжкі наслідки жахливого віроломною наклепу: перекреслене життя і позбавлення всього мене і сина»). Раніше сказано, що спочатку колишніми родича, зокрема, чоловіком Лисенко Віктором Михайловичем, в суді було висловлено звинувачення в тому, що я погана мати і залишила сина на своїх батьків ще в 2001 році. Для того, щоб безкарно позбутися мене і сина, колишній чоловік і його родичі неодноразово висловлювали у суді неправдиві твердження, наклеп.

Згодом, акт, оформлений Хометой Марією Василівною, став підтвердженням висловленої Лисенко Віктором Михайловичем і його родичами наклепу, в результаті якого завдано величезних матеріальних збитків та моральної шкоди мені і сину, Лисенко Максиму Вікторовичу. Я рахую, що все було зроблено за попередньою змовою.

У 2009 році, коли я зверталася у федеральний суд м. Нижньовартовськ, з приводу захисту наших з сином житлових прав, постало питання про встановлення місця перебування сина. По-перше, родичами колишнього чоловіка і самим Віктором Лисенко була представлена в суд інформація, яка не відповідає дійсності про те, що в 2007 році я забрала сина і поїхала в невідомому напрямку (дивіться позовну заяву в папці «Спасибі за порятунок!!!!»). По-друге, в ЖЕУ 16 документи сина були відсутні. В моїх документах були виявлені численні виправлення, прихована інформація, з приводу чого я зверталася в правоохоронні органи. Про те, що необхідно підтвердження того, що саме мій син знаходиться в смт Гусятин, я казала матері. Малася на увазі нотаріальна процедура посвідчення факту знаходження громадянина в певному місці.

Нагадаю, що з червня 2007 р. по квітень 2009 р. (у лютому 2009 р. матері зроблена остання операція) я перебувала в Україні. Пережиті складні обставини не давали можливості бути в курсі нових змін в праві. Після приїзду в Нижньовартовск вдома чоловік створював умови, за яких неможливо було, поряд з підробітком, новим працевлаштуванням, готуватися і самостійно брати участь у судових засіданнях. Зверталася до адвоката (квитанції про оплату збереглися). Його незрозуміла поведінка змусила мене звернутися до іншого адвоката. Згодом, вже після вимушеного переїзду в наймане житло, відмовилася від послуг адвоката і продовжувала вести свої справи самостійно.

Обтяжена численними проблемами і їх, незрозумілими, в той час, підставами і наслідками, я, нічого не підозрюючи, була впевнена, що матір знає, про що йдеться мова. Адже мати – колишній працівник прокуратури, знає багатьох адвокатів в Гусятині. Як видно, послугами адвокатів мати користувалася, тільки з іншими цілями. Але я пам'ятаю, що говорила матері про нотаріальну процедуру.

Під час перебування в Нижньовартовську, виявивши виправлені, приховані записи у своїх документах, я розмовляла з цього приводу з нотаріусом, з яким раніше співпрацювала, виконуючи переклади з української мови.

Також мені потрібна була довідка про те, що синові влітку 2008 р. в Гусятинській лікарні робили операцію.

У папці «Тяжкі наслідки жакливого віроломною клевети: перекреслене життя і позбавлення всього мене і сина» розміщені фотокопії довідки адміністрації смт Гусятин та довідки про лікування мого сина влітку 2008 року. У папці розміщені фотокопії оригіналів довідок та фотокопії довідок, які я отримала факсом в Нижньовартовську. Чіткі оригінали стали, практично, спотворені у факсимільному вигляді (це, як видно, поширений метод, адже такі документи я одержувала і в Гусятині).

Знайденого 03.05.2015 року в батьківському домі акта обстеження адміністрації смт Гусятин мені не надсилали.

Знайдений випадково акт розташовувався дуже цікаво з іншими документами.

У батьківському домі є зал. Урочистості в ньому давно припинилися. Це найбільша кімната, з якої всіх проводжають в останню дорогу. В залі, в ящику шафи зберігалися мої похвальні грамоти зі школи, педучилища; мої статті і публікації про мене, пам'ятні матеріали з Академії державної служби і інші реліквії, У цю неділю мені чомусь захотілося їх подивитися. В урочистій білій папці з червоними літерами - Північно-Західної Академії державної служби – першим лежав акт обстеження, як завершальна точка моєї кар'єри. Далі розташовувалися мої грамоти, статті та інші матеріали. Ось так просто Хомета Марія Василівна одним папірцем розправила з моєю освітою (зокрема, середньою професійною, вищою педагогічною та юридичною, післявузівською) на яку я витратила вісімнадцять років свого життя (і яка Хометі Марії Василівні нічого не коштувала), з роботою, зарплатою, гідним забезпеченням мого сина, моєю пенсією і так далі. Таким чином вона відплатила за величезну турботу, повне забезпечення і безпосередню практичну допомогу, яку отримувала від мене на протязі всього часу з 1991 року.

Підкреслю, що до 2008 року у мене ніколи не було ніяких проблем, фінансових утруднень і інших неприємностей. Те, що це дратувало брата, його дружину в Нижньовартовську, я знала давно. Але те, що це ще більше дратувало мати – «головного ідейного натхненника» злочинних дій проти мене – я дізналася тільки після смерті батька. Остаточо «прозріла» 19 лютого 2014 року, коли в ЖЕУ смт Гусятин зрозуміла зміст незрозумілих мені раніше записів (саме дат своєї прописки і виписки), отримала довідку про реальний період своєї прописки в батьківському домі. Це пояснило причину тих подій, що відбувалися в моєму житті раніше, яких тоді я не могла пояснити, за яких виникала думка про те, що батьки так не вчинюють.

Прикладені копії документів:

- Акт адміністрації смт Гусятин від 17.06.2010 р.;
- Довідка Гусятинської селищної ради про встановлення факту проживання мого сина, Лисенко Максима Вікторовича, в Гусятині.

03.08.2015 р. _____